

בעזהש"ת

יב' טבת

תש"פ

מסכת: מנחות

פרק: י'

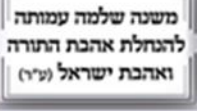
משנה: ב' - ג'

שתי משניות ליום משנה שלמה

יו"ל ע"י משנה שלמה

העמותה להנחלת אהבת התורה ואהבת ישראל (ע"ר)

מס' עמותה: 580553329

טל': 052-5802345 מייל: mishna.shlema@gmail.com
כתובת: עין שמש 23 גני תקווה 55900

פרויקט שתי משניות ליום - לעילוי נשמת
הרה"ק רבי אברהם מתתיהו ב"ר מנחם נחום זצוק"ל כ"ק האדמו"ר משטפנסט
הרה"ק רבי חיים זאנוויל ב"ר משה זצוק"ל כ"ק אדמו"ר מריבניץ

"תנא דבי אליהו כל השונה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן העולם הבא שנאמר: "הליכות עולם לו"
אל תיקרי הליכות אלא הלכות". - רש"י: הלכות - משנה וברייתא. הלכה למשה מסיני.

הלימוד היומי לעילוי נשמת הרב יהודה אריה ב"ר יעקב שכטר זצ"ל דפנה בת ברכה ע"ה

משנה ב'

מְצוֹת הָעֶמֶר לְבֹא מִן הַקְּרוֹב את העומר היו מביאים ממקום שהיה קרוב לירושלים, וזאת מפני א. שיהיה העומר טרי רענן ורך שניתן יהיה למולל אותו ביד, ב. מפני שאין מעבירין על המצוות, היינו כשיוצאים מירושלים לחפש שיבולים לעומר, התבואה הראשונה שמוצאים נוטלים אותה. **לֹא בָּפֶר הַקְּרוֹב לְיְרוּשָׁלַיִם** אם עדיין לא בשלה כל צרכה התבואה החדשה שצמחה קרוב לירושלים - **מְבִיאִים אוֹתוֹ מִפֶּל מְקוֹם** ניתן להביא את העומר מכל מקום בארץ ישראל. **מַעֲשֶׂה וקרה פעם שָׂפָא** העומר **מְגֵגוֹת צְרִיפִין** ישוב הנמצא רחוק מירושלים, **וּשְׁתֵי הַלֶּחֶם מְבַקְעֵת עֵין סוּכָר** גם הוא מקום המרוחק מירושלים, והיה צורך להביא ממקומות אלו, משום שהחריבו גייסות את כל התבואה שצמחה סביבות ירושלים.

רבינו עובדיה מברטנורא

מצות העומר לבוא מן הקרוב - ממקום שקרוב לירושלים. לפי שאין מעבירין על המצוות, הלכך כשיוצא מירושלים לבקש עומר, אותה תבואה שמוצא ראשונה נוטלה. לא ביכר - לא בשל כל צרכו.

מעשה שבא מגגות צריפין ועין סוכר - רחוקים מירושלים הרבה. מפני שהחריבו הגייסות כל תבואות שסביבות ירושלים.

לעילוי נשמת

מורי ורבי הרה"ק יצחק יגן ב"ר יעקב ורחל זצוק"ל
מור"ר אבי דוד שלום ב"ר שלמה דב וברכה שיפמן ע"ה
הרבנית פעריל דבורה ע"ה בת הרב ישראל צבי יאיר
מרת חיה רויזא בת מוה"ר נטע צבי שלזינגר ע"ה

לקבלת המשנה היומית למייל או לווואפ ולהנצחות

ניתן לשלוח מייל לכתובת: mishna.shlema@gmail.com

או לשלוח הודעה לנייד: 052-5802345 או: 053-4287288

משנה ג'

פִּיצַד הָיוּ עוֹשִׂים כיצד היו קוצרים את העומר **שְׁלוּחֵי בֵּית דִּין יוֹצְאִים מְעַרְב**
יוֹם טוֹב ערב חג הפסח, **וְעוֹשִׂים אוֹתוֹ פְּרִיכוֹת בְּמַחְבֵּר לְקַרְקַע** וכורכים
וקושרים את ראשי השיבולים כשהן עדיין מחוברות לקרקע - ועשו זאת **פְּדֵי שְׂיֵהָא נוֹחַ**
לְקַצוֹר שיוכלו לקצור אותן מהר במוצאי החג, בליל ט"ז ניסן. **וְכָל הַעֲוִירוֹת** אנשי
הישובים **הַסְּמוּכוֹת לְשָׂם** שהיו גרים בסמוך למקום קצירת העומר **מִתְּפַנְסוֹת לְשָׂם**
היו באים למקום קצירת העומר בליל ט"ז ניסן לראות את קצירת העומר, **פְּדֵי שְׂיֵהָא**
נִקְצָר בְּעֶסֶק גָּדוֹל וזאת כדי שתהיה המולה גדולה ופרסום רב למעשה קצירת העומר.
פִּיּוֹן שְׁחֻשְׁכָּה בליל ט"ז ניסן, **אוֹמֵר לָהֶם** כל אחד מקוצרי העומר היה שואל את
האנשים שהתכנסו לראות את קצירת העומר: **בָּא הַשְּׂמֶשׁ** האם שקעה השמש **אוֹמְרִים**
והם עונים לו: **הֵיִן כֵּן**. ושוב שאל **בָּא הַשְּׂמֶשׁ** כך היה חוזר כל קוצר ושואל שלוש פעמים
על כל שאלה והמתכנסים **אוֹמְרִים** והם עונים לו: **הֵיִן כֵּן**. ועוד היו שואלים הקוצרים
מִגָּל זֶו האם אקצור תבואה זו במגל זה **אוֹמְרִים** והמתכנסים עונים לו: **הֵיִן כֵּן**. **מִגָּל**
זֶו וכך שאל כל קוצר שלוש פעמים, והמתכנסים **אוֹמְרִים** עונים: **הֵיִן כֵּן**. ועוד שאל
קָפָה זֶו האם אכניס את התבואה שאקצור לתוך סל זה **אוֹמְרִים** ועונים לו: **הֵיִן כֵּן**.
קָפָה זֶו וכך שאל כל קוצר שלוש פעמים והמתכנסים **אוֹמְרִים**: **הֵיִן כֵּן**. ואם חל זמן
קצירת העומר **בְּשֻׁבַת אוֹמֵר לָהֶם** היו הקוצרים מוסיפים שאלה נוספת: **שֻׁבַת זֶו** האם
אקצור בשבת זו **אוֹמְרִים** והמתכנסים היו עונים: **הֵיִן כֵּן**. **שֻׁבַת זֶו** וכך שאל כל קוצר
שלוש פעמים והמתכנסים **אוֹמְרִים** עונים: **הֵיִן כֵּן**. השאלה האחרונה ששאלו הקוצרים
אֶקְצַר האם לקצור **וְהֵם** המתכנסים **אוֹמְרִים לוֹ: קָצַר** ולא היו עונים כן כמו בשאר
השאלות, אלא אומרים לו קצור, כדי לזרז אותו לעבודת הקצירה **אֶקְצַר** וכך שאל כל קוצר
שלוש פעמים **וְהֵם** המתכנסים **אוֹמְרִים לוֹ: קָצַר! שְׁלֹשָׁה פְּעָמִים עַל פֶּל דָּבָר**
וְדָבָר כמו שביארנו שכל שאלה נשאלה שלוש פעמים, **וְהֵם** והאנשים שהתכנסו לראות
בקצירת העומר **אוֹמְרִים לוֹ: הֵיִן, הֵיִן, הֵיִן** היינו שהיו עונים על כל שאלה שנשאלה.
פֶּל פְּזָ לָמָּה ולמה תיקנו חכמים שישאלו את כל השאלות הללו ועשו כזה אירוע גדול
ממעמד קצירת העומר **מִפְּנֵי הַבִּיתוּסִים** שכפרו בתורה שבעל פה, **שְׂהֵיו אוֹמְרִים:**
אֵין קָצִירַת הָעוֹמֵר בְּמוֹצָאֵי יוֹם טוֹב הראשון של פסח, אלא זמן קצירת העומר הוא
במוצאי השבת הראשונה שלאחר יו"ט ראשון של פסח, משום שכתוב "וספרתם לכם ממחרת
השבת" (ויקרא כ"ג ט"ז) ופירשו הביתוסים את הכתוב 'ממחרת השבת' כמשמעו, היינו שיש
לקצור את העומר ממחרת יום השבת, דהיינו ביום ראשון של השבוע, והם לא הסכימו לדעת
חכמים שפירשו את הכתוב עפ"י המסורת שימחרת השבת' הכוונה ממחרת יו"ט הראשון של
פסח, בין שפסח חל בשבת ובין שפסח חל ביום חול. ולכן תיקנו חכמים שיש לעשות אירוע
גדול מקצירת העומר, שיהיה הדבר מפורסם לכל, שהעומר נקצר במוצאי יו"ט ראשון של פסח
ולא כדעת הביתוסים.

רבינו עובדיה מברטנורא
כריכות- כורכים וקושרים ראשי
שבילים מלוא אגרוף.
מתכנסות לשם- למוצאי יום טוב
כשקוצרים אותן.
כדי שיהא נקצר בעסק גדול- בקול
המולה גדולה. שיכירו הצדוקים
שבמוצאי יום טוב קוצרים אותו משום
דאינהו לא מודו בהאי, בדלקמן.
אמר להן- הקוצר, לבני העיירות
העומדים עליו, בא השמש, ואמרו לו
הין.
מגל זה- כלומר, אקצור התבואה
במגל זה.
קופה זו- אכניס התבואה לתוך קופה
זו.
שבת זו- אקצור בשבת זו, ואמרו לו
הין.
שלוש פעמים- שואל להן כל דבר
ודבר.
וכל כך- שהיה שואל, למה.
מפני הצדוקים וביתוסים שהיו אומרים
אין קצירת העומר במוצאי יום טוב-
אלא במוצאי שבת, דכתיב (ויקרא
כ"ג) "וספרתם לכם ממחרת השבת",
ממחרת שבת בראשית משמע, ומסורת
בידינו מאבותינו דהאי ממחרת השבת
היינו מחרת יום טוב ראשון של פסח בין
שחל בחול בין בשבת. וכן מצינו בספר
ירושע (ה' י"א) ויאכלו מעבור הארץ
ממחרת הפסח מצות וקלי", והרי נאמר
בתורה (שם) "ולחם וקלי ורכמל לא
תאכלו עד עצם היום הזה", ומאחר
שתלה היתר החדש במחרת הפסח
הדבר ברור שמחרת הפסח הוא המתיר
את החדש, ובו קוצרים העומר בין שחל
יום טוב ראשון של פסח בחול בין שחל
להיות בשבת. ולפיכך הקוצרים
מגביהין קולם כדי שישמעו הביתוסים
ולהוציא מלבן. וקוצרים העומר בלילה
ולא ביום, דכתיב "וספרתם לכם
ממחרת השבת וגו' שבע שבתות
תמימות תהיינה", וא"א להיות
תמימות, אלא אם כן מתחיל למנות
מתחלת הלילה, שהרי הלילה תחלת
היום הוא, והרי הוא אומר (דברים ט"ז)
"מהחל חרמש בקמה תחל לספור",
אלמא הקצירה בלילה הוא בשעה
שמתחיל למנות.